

Ki kell irni a versenytárgyalást a fehértói halgazdaságra

Három ajánlat érkezett a halastó bérlésére — A város továbbra is tennakarja tartani házikezelést?

(A Délmagyarország munkatársától.) Négy héttel ezelőtt a város a legnagyobb titokban tárgyalta a Magyar Tógazdaságok Rt. ajánlatát a fehértói halgazdaság bérbevitelére vonatkozóan és befejezett tények elé állította a nyilvánosságot. Az ajánlat még nem kerülhetett a kisgyűlés elé, mert a jogügyi bizottság ülésén több oldalról aggodalmaskodások hangzottak el: *nem csinál-e a város rossz üzletet a halgazdaság bérbeadásával?*

Azóta a halgazdaság bérbeadásának kérdése — láthatólag — lekerült a napirendről a városházán. Nem sürgős most már a bérbeadás, pedig a közeli napokban a harmadik ajánlat is a polgármester asztalán lesz s így akarva-nemakarva, kénytelen lesz a város kiírni a szabályszerű versenytárgyalást.

Antalfy György ajánlatának kiegészítésére kapott ugyanis Pálffy József dr. polgármestertől felszólítást néhány olyan kérdés konkretizálására, amely az Antalfyék ajánlatában meglehetősen homályos volt.

Legelsősorban tisztázniok kellett: *mennyi befektetés szükséges a halgazdaság mai — kilencszáz holdas — területének kibővítéséhez 2200 holdra, ami lényeges összeggel szerepel a Magyar Tógazdaságok Rt. ajánlatában. Antalfyék ismételt megállapítják, hogy ha a két halgazdasági területet egy síkba fogják össze, mint ahogy ez a Magyar Tógazdaságok Rt. ajánlatában szerepel, nincs szükség a háromszázezer pengős beruházásra, mert nincs hova elkölteni ezt a nagy összeget. Tökéletesen elegendő tehát az eredeti ajánlatukban említett 60—70 ezer pengős befektetés.*

Mindenesetre megdrágítja a befektetéshez szükséges építkezést az, ha a halgazdaságot két, esetleg három tóra bontják. A töltésepítés költségei felfuvaroztatják ugyan a befektetéshez szükséges összeget, de

semmiesetre sem 300 ezer pengőre.

A második kérdés, aminek tisztázását a polgár-

mester december 31-ig bekérte, az adminisztráció kérdése volt. *Hogyan akarja majd megalakítani az Antalfy-cég a fehértói halgazdaság központi igazgató ágát? Hogyan akarják keresztülvinni a város ellenőrzési lehetőségét?*

Végül szerepelt még a felvilágosítást kérő kérdések között az eddigi befektetések sorsát körülhatároló dolgok is. *Mit irnak le amortizáció címen és kamat fejében mit számítanak fel?*

Antalfyék a két utolsó kérdést személyes tárgyalások útján kívánják tisztázni, teljesen a város intenciói szerint. *Nyitva maradt azonban néhány olyan közérdeklődő dolog, ami sem az ajánlatokban, sem a felvilágosítást kérő polgármesteri felhívásban nem szerepelt.*

Nagyon fontos volna tudni: *mit adna át a város Antalfyéknek és mit a Magyar Tógazdaságok Rt.-nak? Mennyi a háttéranyag? Hogyan biztosítaná a város saját lakosságát méltányos halárakról?*

Az eredeti terv szerint december 31-én volt a legvégső terminus. Az utolsó percben azonban befutott a budapesti Korhús Zoltán-cég sürgőnye, amelyben január 15-ig haladékat kérnek, hogy ajánlatukat megtehessek. A haladékat Pálffy József dr. polgármester megadta.

Most már nem lehet kitérni a versenytárgyalás megtartása elől és a város közönsége egyben meggyőződést szerezhet afelől is: *mennyi befektetés kell a városi halgazdaság racionalizálásához? Legérdekesebben akkor alakulna a helyzet, ha a város maga csinálná meg a hatvan ezer pengőt meg nem adó befektetést és maga értékesítené a halgazdaságot. Ha már mindenáron le akar mondani a bérlet fejében valamennyi hasznról, nem lehetne ezt az összeget rekonpenzálni inkább Szegeden a halárak leszállításával? Minden esetre meggondolandó volna olyan lehetőség, amelyről egyébként már hetek óta suttog is a fáma, hogy*

a város házikezelésben akarja megtartani és tovább is kezelni a fehértói halgazdaságot.

Prógl Gyuri földet vesz

Írta: BEREY GÉZA

Prógl Gyuri nagynéném legidősebb bérése volt, négy pár ökörnek és két tehénnek vigyázta gondját. Emellett az ő véleménye döntő fontossággal bírt, ha arról volt szóbeszéd: a Filefarkarét kell-e jövőre a takarmányozás miatt, vagy jó lenne már ekét akasztani belé. Meghogy: *összszel messzük-e meg a szőlőt, amikor ugyis lehányjuk róla a karikát, vagy tavasszal, amikor erősebb fát lehet hagyni.*

Ilyen potentát volt Prógl Gyuri és még az a hír is járta felőle, hogy életében nem ivott vizet és hogy a napot csigérrel kezdte. Prógl egyszerű beállított a nagynénémhez, akit mi — hat gyerek — az egyszerűség kedvéért édesnénémnek hívtunk.

— Tekentetes asszon — kezdte a mondókáját —, kilépek a szolgálatból, földet veszek...

— Elment neked a szépeszed Gyuri... — tgy a nagynéném, aki ebben a pillanatban erősen hitte, hogy Prógl megint megneszélte a piucukulesot.

— Pedig hiába gyaláz a tekintetes asszon. Megyek.

Elment. Öt perc múlva beállított a szomszédába, Kurtyán Józsihoz, a Hajdúváros legmódosabb gazdájához.

— Te Józsi — kezdte —, én eddig olyan cserédember voltam, a más kutyája. A kezem, meg az eszem után éltem. Most földet szeretnék, amit eltart. Hallom, hogy neked volna eladó. Négy köblös a Szentháromság-dűlőben. Megvenném.

A nagygazda akkorát kacagott, hogy a könyve is potyogtak belé.

— Eriggy a segedelembe Gyuri. Mert szentigaz, hogy van eladó földem. De csak annak, aki lepengeti köblöséért a négyezer lejt. Kódis vagy tepedig, mint a rühes malac...

Prógl Gyuri erre a hegyes beszédre felfujta illaeres ábrázatát.

— Táu azt hiszed, hogy én nem tudom lepengetni? Csak azt mondd meg: adod azt a négy köblöst és mikor hozzam a pénzt?

— Hát, — mondta Kurtyán Józsi —, ha vasárnap a szagosmiséig ide az asztalomra leolvasod a pénzt, tied a négy köblös föld a Szentháromság-dűlőben. Ne mondd, hogy rossz emberrel vagyok. Itt a kezem.

— Aztán agyon ne verd a gazdádat miatta... — kiáltotta utána, amikor Prógl Gyuri kifordult a kiskapun.

Szombaton este Prógl Gyuri tizenhat ropogós ezrest számolt le Kurtyán Józsi asztalára. Megesinálták az összes írásokat, utána áldomást ittak. Az utolsó pohárnál Prógl titokzatos arcával fordult a nagygazdához:

— Mert hidd el Józsi. pántentem van...

— Nekem nem árunád el a titkot?

— Nem én. De ha Isten akarja, egyszer te is rájössz a pántentre...

Fordult az esztendő és Prógl Gyuri szépen tollasodott. A Hajdúváros szeme rajta volt. Mindenki látta, hogy lovat, tehenet meg disznót szerzett. Kisgazda lett belőle.

Kurtyán Józsi rosszidő járt, egyseppet pusztult. Eladta a házat a Hajdúvárosban és a Somos mellé ment lakni. Fár ezret pótolni kellett

ÖRÖM

AZ EMBER ÉLETE,
HA RENDES AZ EMÉSZTÉSE

ARTIN AZ ENYHE, BIZTOS ÉS
OLCSÓ HASHAJTÓ

Csupán arról lehet szó, úgy kezeljük, hogy ne terhelje, hanem hasznosító üzeme legyen a városnak a halgazdaság. Hiszen, ha érdeklődés mutatkozik a bérbevitel körül, tehát a bérbevevőknek üzletet jelent, miért ne tudhatná ezt a lehetőséget maga a város kihasználni?

Gumiharisnya
fájós, dagadt és viszeres lábakra,
készen és mérték után **HÖFLE**
Klauzál-tér 3 sz. — Gyógyhaskötők,
sérvkötők, suspenzorok raktára.

Ismét működtek az álkulcsos betörők

(A Délmagyarország munkatársától.) Az elmúlt év utolsó heteiben sűrűn fordultak elő Szegeden álkulcsos betörések. A rendőrség nagy lendülettel fogott hozzá a tettesek kinyomozásához, sikerült is kézrekeríteni néhány veszedelmes gonosztevőt és egyszeriben szünet állott be a betörési fronton. Most ugyátszik ujrakezdődnek az álkulcsos betörések, mert csütörtökön reggel is két ilyen betörésről érkezett jelentés a rendőrségre.

Friedmann Sándor Takaréktár-utca 2. szám alatti lakos jelentette, hogy ismeretlen tettesek álkulcs segítségével felnyitották lakását és 160 pengő készpénzt, 2 öltöny férfiruhát, egy kabátot vittek magukkal. Az összes kár körülbelül 500 pengő.

Szabó András Móra-utca 28. szám alatti házához ugyancsak álkulcs segítségével hatoltak be a betörők, női- és gyermekruhaneműeket zsákmányoltak. Az okozott kár 150 pengő körül van.

A rendőrség erőlyes nyomozást indított a tettesek kézrekerítésére.

az új házba. Bement a bankba. Itt azt mondták, hogy kölesönt csak tehermentes ingatlanra adnak.

— Nocsak — pöffeszkedett Józsi —, ez az év rem sikerült az szentigaz. De negyvenhat hold finom földem van csak szántóba, hogy a szőlőt ne is említsem.

A guta környékezte, amikor megtudta, hogy a bank tizenhatezer, meg tizezer lejt folyósított kölcsonképpen a birtokára, az elsőből már nyolcezer lejtörlesztett...

— Megölöm, kiontom a belét, a törvényre adom, a börtönben fog elrothadni!... — ordított Kurtyán József. A banktisztviselő csak a vállát vonogatta.

— Be van kebelevezve. A kamatot meg a tőkét pontosan fizeti... Ha valami baj lesz, a bank önt pereli a hátralékért. Jobb lesz, ha holnap jön és tisztázza a helyzetet a csalóval, éppen lejárát van...

Másnap Prógl Gyuri a pénztárnál éppen tőkötörlesztés részletét és az esedékes kamatot számolgatta, amikor két kérgecs marok szorult a nyakára.

— Te akasztanivaló gazember, utolsó csirkefogó! Hát ez volt a te pántent? Most börtönbe kerülsz és ottróhadsz el gyilkos csaló. Megvetted a földemet azon a pénzen, amit az én földemre vettél fel, ráirtad a nevemet a váltóra. Na megállj...!

Erősen kékült a Prógl Gyuri arca, amikor a bankszolgák kivették Kurtyán Józsi vasmarkából.

— Elcsufítottad a telekkönyvem, apagyilkos... — rikácsolta a nagygazda —, ezért meg-lakolsz...